

του Κώστα Γρηγοριάδη

«Έχουμε 1,5 εκατομμύριο ανέργους στην Ελλάδα. Δε λύνεις το ζήτημα με το να βρουν δουλειά 500, όταν μια επένδυση θα δημιουργήσει ακόμα μεγαλύτερη ανεργία στην περιοχή. Πρέπει να ξεφύγουμε, δηλαδή, από τον εαυτό μου, την οικογένειά μου κλπ.

Παρότι, όπως ξέρετε είμαστε, το λέει και το καταστατικό μας, Κόμμα της εργατικής τάξης, πριν απ' όλα (...) αν χρειαστεί να στεναχωρήσουμε κάποιους εργάτες θα τους στεναχωρήσουμε, γιατί βλέπουμε το σύνολο της εργατικής τάξης κι όχι ένα τμήμα της» ([Αλέκα Παπαρήγα, 6/4/2013](#)).

«Οι εργαζόμενοι παλεύουν για τη δουλειά τους, να μη χάσουν τη δουλειά τους. Αυτό είναι απαραίτητο και πρέπει να διεξάγουν τέτοια πάλη. Δεν μπορεί να καταδικάζεις εργαζόμενους στην ανεργία. Εμείς ως κόμμα έχουμε συναντηθεί μαζί τους και έχουμε ξεκαθαρίσει και συμφωνούν μαζί μας σε αυτό ότι εμείς δεν επιλέγουμε το θέμα, για παράδειγμα το ποιος θα είναι ο ιδιοκτήτης που θα λειτουργεί, γιατί πρέπει να λειτουργεί, και βεβαίως πρέπει να παίρνονται όλα τα απαραίτητα περιβαλλοντικά μέτρα έτσι ώστε να προστατεύεται η πανέμορφη περιοχή, όχι μόνο για τον τουρισμό αλλά και για την υγεία των κατοίκων.(..) Λουκέτο δεν πρέπει να υπάρξει σε βιομηχανία, αλίμονο. Το εργοστάσιο πρέπει να ανοίξει να δουλεύει, άλλο ζήτημα ότι εμείς θεωρούμε ότι στα πλαίσια μιας άλλης οικονομίας αυτό θα έπρεπε να είναι κοινωνικοποιημένο. Η διαφωνία μας η ουσιαστική είναι εκεί. Γιατί η κοινωνική ιδιοκτησία με ένα εθνικό κεντρικό σχέδιο μπορεί να προστατέψει και το περιβάλλον, να κάνει άλλους νόμους φιλολαϊκούς» ([Δημήτρης Κουτσούμπας, 12/1/2016](#)).

Αυτές οι δύο διαφορετικές δηλώσεις, θα μπορούσαν να ήταν ένα κουζί, μια σπαζοκεφαλιά ή ένα σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες, ως ερώτηση για το ποιοι τις έκαναν.

Αν κανείς δεν γνώριζε πως πρόκειται για δηλώσεις που αφορούν μια πρώην γραμματέα και έναν νυν γραμματέα του ίδιου και του αυτού κόμματος.

Δύο εκ διαμέτρου διαφορετικές πολιτικές δηλώσεις που η μια βλέπει ένα τόσο σοβαρό θέμα από την... ανατολή και η άλλη από τη δύση.

Το περίεργο είναι πως δεν πρόκειται για δηλώσεις με τεράστια χρονική απόσταση, ώστε να υποθέσει κανείς ότι μεσολάβησαν κοσμογονικές αλλαγές μεταβάλλοντας πράγματα και καταστάσεις, ώστε να έχουμε πλέον μια διαφορετική προσέγγιση. Πρόκειται για δύο δηλώσεις με απόσταση περίπου τριών ετών.

Μάγοι δεν μπορούμε να γίνουμε, ούτε και να ρίξουμε τα χαρτιά, ώστε να καταλάβουμε τα κίνητρα που

μετέβαλαν τη στάση στο ζήτημα της επένδυσης εξόρυξης χρυσού από την Eldorado στο ΚΚΕ μέσα σε μόλις τρία χρόνια.

Η Αλέκα Παπαρήγα λέει πως οι 500 θέσεις εργασίας της Eldorado δε θα λύσουν το πρόβλημα της ανεργίας στην περιοχή.

Επίσης η δήλωσή της λέει πως «πριν απ' όλα (...) αν χρειαστεί να στεναχωρήσουμε κάποιους εργάτες θα τους στεναχωρήσουμε, γιατί βλέπουμε το σύνολο της εργατικής τάξης κι όχι ένα τμήμα της».

Καλά όλα αυτά, όμως θα ρωτήσει κάποιος: «τι άλλαξε και ο επόμενος γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ υποστηρίζει ότι η επένδυση της Eldorado δεν πρέπει να κλείσει γιατί αν κλείσει οι εργαζόμενοι θα χάσουν τη δουλειά τους; Μα, η Eldoradoδε θα καταστρέψει το περιβάλλον;».

Η επιφανειακή μέθοδος εξόρυξης στις Σκουριές ξεθεμελιώνοντας τεράστιες εκτάσεις δάσους, οι τόνοι εκρηκτικών που με τις εκρήξεις τους θα απλώσουν τη δηλητηριώδη σκόνη χιλιάδες τετραγωνικά γύρω στη περιοχή σε καλλιέργειες και θαλάσσια ζωή, ο υδροφόρος ορίζοντας που θα μολυνθεί από τη διαρροή κυανίου, η φτωχοποίηση και η ερήμωση που θα επακολουθήσουν της επένδυσης, αφού μαζευτεί το πολύτιμο μέταλλο κλπ, αξίζουν όλα αυτά για μερικές θέσεις εργασίας, 500, 1000, 2000 εργαζομένων;

Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι για τους οποίους ο κος Κουτσούμπας κόπτεται να μην χάσουν την εργασία τους, πως θα ζήσουν μετά αυτοί και οι οικογένειές τους σε έναν ερημικό και, δηλητηριασμένο τόπο;

«Λουκέτο δεν πρέπει να υπάρξει σε βιομηχανία, αλίμονο», μας υποδεικνύει επίσης ο ΓΓ.

Ωστε έτσι! Οι βιομηχανίες πρέπει να λειτουργούν ανεξάρτητα τι παράγουν και πώς το παράγουν;

Στο ταξικό κίνημα δεν πέφτει κανένας λόγος;

Στο ίδιο το κόμμα της εργατικής τάξης δεν πέφτει κανένας λόγος;

Αν δηλαδή ερχόταν μια επιχείρηση που θα ήθελε να παράξει ένα «Χ» προϊόν, αλλά θα έπρεπε ο Παγασητικός κόλπος (τυχαίο παράδειγμα) να στερέψει από θαλάσσια ζωή επειδή αυτό που θα χυνόταν σ' αυτόν θα επέφερε μόνιμο θάνατο στην υποθαλάσσια χλωρίδα και πανίδα, ο κος Κουτσούμπας για χάρη π.χ. 3.000 θέσεων εργασίας θα το δεχόταν;

Το ΚΚΕ θα το δεχόταν;

Όχι, ας μην απαντήσει σε εμάς.

Θα ήταν ενδιαφέρον ένας δημοσιογράφος να καλέσει την Αλέκα Παπαρήγα και τον Δημήτρη Κουτσούμπα, να τους θέσει τα δύο διαφορετικά σκεπτικά τους και να απαντήσει ο ένας στον άλλον.

Πηγή: ergatikosagwnas.gr